

(Første Behandling findes i Tillæg A. Sp. 527; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 51).

Intet Undringsforslag var fremkommet.

Lovforslagets eneste Paragraf og Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling fattes under Forhandling under Et.

Ordføreren (Bajer): Da Udvalget er enigt om at indstille dette Lovforslag til uændret Vedtagelse, og da Betænkningen er forholdsvis udsørlig affattet, skal jeg tillade mig at henvise til den.

Indenrigsministeren (Skeel): Der er et Par Udtalelser i Betænkningen, med Hensyn til hvilke jeg dog finder det rigtigst at gjøre et Par Bemærkninger. Opmærksomheden er her henledet paa, at det synes at fremgaa af de Bemærkninger, som ledage Lovforslaget, at man ved enkelte af de i Lovforslaget indeholdte Dispensationer ikke har taget Hensyn til Bestemmelsen i Plakat af 15de Februar 1776, der jo paabyder, at alle de, som have Ret til at udnævne til nogen Tjeneste i Staten, skulde paase, at de Vedkommende have Indfødsret. I den Anledning skal jeg imidlertid oplyse, at, da dette Forhold jo oftere har været Gjenstand for Omtale her, har det naturligvis heller ikke været upaaagtet af Regjeringen. Jeg har haat min Opmærksomhed henvendt derpaa og udtrykkelig gjort Henvendelse derom til de forskjellige Administrationsgrene, hvor der ansettes Personer og især saadanne Personer, som komme i Stillinger, hvor man efter Sagens Natur ikke har Leilighed til at være opmærksom paa Overholdelsen af dette Forhold. Naar der derfor blandt dem, der foreslaas til Erhvervelse af Indfødsret, findes nogle, som synes at staa i et saadant Forhold, at dette antyder, at man havde set bort fra den nævnte Lovbestemmelse, maa dette vist hidrøre fra Ansættelse i tidligere Perioder. Jeg kan ikke tro, det hidrører fra den senere Tid; jeg har Grund til at tro, at de Henvendelser, der ere stete, og den Opmærksomhed, jeg har henvendt paa dette Forhold, har haat tilfælde, at man med stor Nøisagtighed i de forskjellige Administrationsgrene, i det sidste Aar idetmindste, har opretholdt Bestemmelsen i Plakat af 15de Februar 1776. Der henvises saa til en mulig Revision af Akt, hvad der henhører under Indfødsretslovgivningen. Jeg bekjender, at Omstændighederne ikke have givet Indenrigsministeriet og de andre Ministerier, som maatte tage Del i en saadan Overveelse, enten Tid eller særlig Anledning til at beskæftige sig med et Lovarbejde, der kræver megen Tid og gennemgaaende Undersøggelse. — Det ærede Udvalg udtaler, at det fremgaar af nogle Ansøg-

ninger om Indfødsrets Meddelelse, at Ansøgerne ikke altid ere opmærksomme paa de Former, som bør iagttages ved Indgivelsen af saadanne Ansøgninger. Det gjentages da i Betænkningen, at saadanne Ansøgninger skulde stiles til Indenrigsministeriet og kunne skrives paa ustemplet Papir, og der udtales det Haab, at denne Bemærkning gennem Pressen eller ad anden Veie kan komme til de Vedkommendes Kundskab. Der er gjentagne Gange udgaaet Bekjendtgjørelse derom, og jeg vil sige, at, selv om en saadan Ansøgning, skjøndt det jo ikke er fuldstændig rigtigst, stiles til Kongen, vil den dog altid komme til Indenrigsministeriet alligevel, og selv om det skulde træffe sig, at Andrageren i Ubekjendtskab med Forholdene skulde sætte Stempel paa sin Ansøgning, har det da ikke saa overordentlig meget at betyde. I det Hele taget forekommer det mig, at den overordentlige Interesse for at lette de Paagjældendes Overgang til Indfødsret let kunde give det Udseende af, at det var saa særlig magtpaaliggende at faae saa mange som muligt til at ansøge om Indfødsret. Hvad skulde Regjeringen gjøre Andet end at udstede Bekjendtgjørelse derom? At bekjendtgjøre i Bladene, at Folk, der ønske at faae Indfødsret, kunne henvende sig til Indenrigsministeriet og skrive deres Ansøgninger paa ustemplet Papir, forekommer mig vilde være et noget usædvanligt Skridt fra Regjeringens Side. Som sagt, jeg kan ikke se, at dette Anliggende er af saa overordentlig Interesse, at man deraf skulde finde sig foranlediget til at benytte andre Maader end de sædvanlige for at instruere de Vedkommende, hvilket jo sommetider vilde være meget vanskeligt, da man ikke veed, hvor man skal finde dem her i Landet. Jeg kan ikke se, at denne Side af Sagen har saa overordentlig Betydning; den staaer ikke i Overensstemmelse med den strenge Bedømmelse af Forholdene, som til andre Tider er bleven gjort gjældende ved Behandlingen af disse Sager. Det er kun disse Bemærkninger, som jeg finder mig foranlediget til at komme med i Anledning af de omtalte Punkter i Betænkningen.

Ordføreren (Bajer): Jeg haaber at kunne fatte mig meget kort i mit Svar til den høitærede Minister. Det er ganske rigtigst, at den Bemærkning, at der er Personer, som burde have haat Indfødsret tidligere, har Hensyn til tidligere Perioder. Der er aldeles ikke rettet nogen Breidelse mod den høitærede Minister i den Henseende. Det glæder mig at høre, at Vedkommende, som have Ret til at udnævne til nogen Tjeneste i Staten, ere blevene gjorte opmærksomme paa den omtalte Plakat af 1776. Naar denne atter er bleven fremdraget af Udvalget, har Meningen ikke saa meget været at ville hævde den i dens overordentlige Strenghed, men man har ønsket stadigt at holde Spørgsmaalet om Nødvendigheden af et Gjennemsyn af Indfødsretsloven og de